

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0266/2012

2.8.2012

JELENTÉS

az európai országokban a foglyok CIA általi állítólagos szállításáról és illegális fogva tartásáról: az Európai Parlament TDIP Bizottsága által készített jelentés nyomon követése
(2012/2033(INI))

Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság

Előadó: Hélène Flautre

A vélemény előadója (*): Sarah Ludford, Külügyi Bizottság

(*): Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 50. cikke

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
VÉLEMÉNY A KÜLÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	23
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	32

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az európai országokban a foglyok CIA általi állítólagos szállításáról és illegális fogva tartásáról: az Európai Parlament TDIP Bizottsága által készített jelentés nyomon követése

(2012/2033(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre, különösen annak 2., 3., 4., 6., 7. és 21. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, különösen annak 1., 2., 3., 4., 18. és 19. cikkére,
- tekintettel az emberi jogok európai egyezményére és az ahhoz csatolt jegyzőkönyvekre,
- tekintettel az ENSZ vonatkozó emberi jogi okmányaira, különösen az 1966. december 16-i, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni 1984. december 10-i egyezményre és annak vonatkozó jegyzőkönyveire, valamint a minden egyénnek az erőszakos eltüntetéssel szembeni védelméről szóló, 2006. december 20-i nemzetközi egyezményre,
- tekintettel az 1949. évi Észak-atlanti Szerződés 5. cikkére,
- tekintettel az egyes, a halálbüntetés, a kínzás vagy más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés során alkalmazható áruk kereskedelméről szóló, 2005. június 27-i 1236/2005/EK tanácsi rendeletre¹,
- tekintettel „A stockholmi program – A polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európa” című dokumentumra², valamint „A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósítása a polgárok szolgálatában – A stockholmi program végrehajtásáról szóló cselekvési terv” című, az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, 2010. április 20-i bizottsági közleményre (COM(2010)0171),
- tekintettel az EU harmadik országokra irányuló, a kínzással és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmóddal vagy büntetéssel kapcsolatos politikájáról szóló iránymutatásra, valamint a halálbüntetésről szóló uniós iránymutatásra,
- tekintettel a Parlamenti Bizottságok 6. Konferenciája által elfogadott, az Európai Unió tagállamai hírszerző és biztonsági szolgálatainak felügyeletére vonatkozó, 2010. október 1-jei brüsszeli nyilatkozatára,

¹ HL L 200., 2005.7.30., 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 20. fejezet, 1. kötet, 23. o.

² HL C 115., 2010.5.4., 1. o.

- tekintettel a terrorizmus elleni küzdelemmel összefüggésben a titkos fogdákkal kapcsolatos globális gyakorlatokról szóló, Martin Scheinin, az emberi jogoknak és alapvető szabadságjogoknak a terrorizmus elleni küzdelem vonatkozásában való előmozdításával és védelmével foglalkozó különmegbízottja, Manfred Nowak, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetés és bánásmód kérdésével foglalkozó különmegbízott, az önkényes fogva tartással foglalkozó munkacsoport – amelyet alelnöke, Shaheen Sardar Ali képviselt –, valamint az erőszakos eltűntetésekkel és nem önkéntes eltűnésekkel foglalkozó munkacsoport – amelyet elnöke, Jeremy Sarkin képviselt – által készített közös ENSZ-tanulmányra¹,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetés és bánásmód kérdésével foglalkozó különmegbízott által készített jelentésére², amely a kínzás, illetve a kegyetlen bánásmód más formáinak módszerei, illetve gyakorlatai hatására létrehozott vizsgálati bizottságokra helyezi a hangsúlyt,
- tekintettel Martin Scheinin, az emberi jogoknak és alapvető szabadságjogoknak a terrorizmus elleni küzdelem vonatkozásában való előmozdításával és védelmével foglalkozó különmegbízottja „Az emberi jogoknak a terrorizmus elleni küzdelem során a hírszerző ügynökségek általi tiszteletben tartását biztosító, a jogi és intézményi keretre vonatkozó helyes gyakorlatok és intézkedések összeállítása, beleértve az ügynökségek felügyeletére vonatkozókat is” című jelentésére³,
- tekintettel az Európa Tanács közreműködésére, különösen a korábbi emberi jogi biztos, Thomas Hammarberg és a kínzás megelőzésével foglalkozó európai bizottság tevékenységére, valamint az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének vonatkozó határozataira, különösen „Az állítólagos titkos fogva tartások és a fogvatartottaknak az Európai Tanács tagállamait érintő, államok közötti jogellenes átszállítása”⁴ és a „Titkos fogva tartások és a fogvatartottaknak az Európai Tanács tagállamait érintő jogellenes átszállítása: második jelentés”⁵ címűre, továbbá a Parlamenti Közgyűlés Jogi és Emberi Jogi Bizottságának „Az államtitok és a nemzetbiztonság megsértése: az emberi jogi visszaélések parlamenti és igazságügyi ellenőrzésének akadályai”⁶ című jelentésére,
- tekintettel az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt folyó al-Nashiri kontra Lengyelország, Abu Zubaydah kontra Litvánia, Abu Zubaydah kontra Lengyelország és El-Masri kontra Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság ügyekre, amelyeket a nagytanács 2012. május 16-án tárgyalta,
- tekintettel „A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség a polgárok szolgálatában – a stockholmi program” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett bizottsági közleményről szóló 2009. november 25-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel az európai országoknak a CIA által foglyok szállítására és illegális fogva

¹ A/HRC/13/42, 2010.2.19.

² A/HRC/19/61, 2012.1.18.

³ A/HRC/14/46, 2010.5.17.

⁴ 1507 sz. határozat (2006).

⁵ 1562 sz. határozat (2007).

⁶ 12714. dokumentum, 2011.9.16.

⁷ HL C 285E, 2010.10.21., 12. o.

tartására való állítólagos használatáról szóló, 2007. február 14-i¹ és 2009. február 19-i² állásfoglalására,

- tekintettel a Guantánamóról szóló állásfoglalásaira, különösen a Guantánamóról: egy küszöbön álló, halálbüntetésre vonatkozó döntésről szóló 2011. június 9-i állásfoglalására³, a guantánamói börtönben fogva tartottak visszatéréséről és újbóli letelepedéséről szóló 2009. február 4-i állásfoglalására⁴ és a guantánamói foglyok helyzetéről szóló 2006. június 13-i állásfoglalására⁵, valamint a guantánamói foglyok tisztességes tárgyaláshoz való jogáról szóló 2004. március 10-i, a Tanácshoz intézett ajánlására⁶,
- tekintettel „Az alapvető jogok helyzete az Európai Unióban (2009) – A Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követő hatékony végrehajtás” című, 2010. december 15-i állásfoglalásra⁷,
- tekintettel „Az EU terrorizmusellenes politikája: legfőbb eredmények és jövőbeni kihívások” című, 2011. december 14-i állásfoglalására⁸,
- tekintettel Jacques Barrot, az Európai Bizottság alelnökének 2008. szeptember 17-én Strasbourgban elmondott beszédére⁹,
- tekintettel a Bizottság által azzal kapcsolatban tett nyilatkozatokra, hogy az érintett tagállamoknak vizsgálatokat kell folytatniuk a CIA kiadatási és titkos fogva tartási programjában való részvételre vonatkozó állításokat illetően, valamint azokra a dokumentumokra, beleértve a 2007 és 2010 között Lengyelországnak és Romániának küldött négy-négy levelet, továbbá a Litvániának küldött két levelet, amelyeket a Bizottság átadott az előadónak,
- tekintettel „Az Európai Unióról szóló szerződés 7. cikke: Az Unió alapját képező értékek tiszteletben tartása és előmozdítása” című, a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett, 2003. október 15-i bizottsági közleményre (COM(2003)0606),
- tekintettel az Európai Unió elnöksége által az Egyesült Államok külügyminiszterének, Condoleezza Rice-nak küldött 2005. november 29-i levélre, amelyben azt kéri az elnökség, hogy „az Egyesült Államok lehetőség szerint szolgáljon pontosítással e hírekkel kapcsolatban [a terrorcselekmények gyanúsítottjainak egyes uniós tagállamokban történő állítólagos fogva tartása, illetve egyes tagállamokon keresztül történő szállítása], annak reményében, hogy ez csillapítani fogja a parlamenti és a lakosság által kifejezett aggályokat”,

¹ HL C 287E, 2007.11.29., 309. o.

² HL C 76E., 2010.3.25., 51. o.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0271.

⁴ HL C 67E., 2010.3.18., 91. o.

⁵ HL C 300E, 2006.12.9., 136. o.

⁶ HL C 102E., 2004.4.28., 521. o.

⁷ HL C 169E., 2012.6.15., 49. o.

⁸ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0577.

⁹ SPEECH/08/716, „Une politique visant à assurer l’effectivité des droits fondamentaux sur le terrain”.

- tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsának 2006. szeptember 15-i, 2748–2749. ülésére, amelyen „A terrorizmus elleni küzdelem: titkos fogdák” témát vitatták meg,
- tekintettel az Európai Unió által 2011. március 7-én, az Emberi Jogi Tanács 16. ülészakán a titkos fogva tartásról szóló, fent említett közös ENSZ-tanulmányal kapcsolatban tett nyilatkozatra,
- tekintettel Villy Sovndal, Gilles de Kerchove és Ben Emmerson „Terrorelhárítás és emberi jogok” című, a *European Voice* 2012. március 19-i számában megjelent cikkére,
- tekintettel az Egyesült Államok külügyminiszterének, Condoleezza Rice-nak az Európai Unió elnökségének 2005. november 29-i levélére küldött, 2005. december 5-i válaszára, amelyben kijelenti, hogy „... a kiadatás a terrorizmus elleni küzdelem alapvető eszköze. Alkalmazása nem csupán az Egyesült Államokra, illetve a jelenlegi kormányra jellemző”, tagadva azon állításokat, amelyek az Egyesült Államoknak a kínzásokban való közvetlen részvételével kapcsolatosak, valamint kihangsúlyozva, hogy a kiadatás „célja” nem az adott személy kínzása, valamint az Egyesült Államok külügyminiszterének, Condoleezza Rice-nak nyilatkozatára, melyben leszögezi, hogy „mi [az Egyesült Államok] tiszteletben tartjuk partnereink szuverenitását”¹,
- tekintettel arra, hogy a volt amerikai elnök, George W. Bush a Fehér Ház keleti termében 2006. szeptember 6-án elmondott beszédében elismerte, hogy a CIA vezetésével kiadatási és titkos fogva tartási programot hajtanak végre, beleértve a tengerentúli műveleteket is,
- tekintettel George W. Bush 2010. november 9-én kiadott emlékirataira,
- tekintettel a CIA főfelügyelőjének, John Helgersonnak a CIA által a Bush-éra alatt végrehajtott vallatási műveletekkel kapcsolatos 2004. évi jelentése 2009 augusztusában közzétett, nem titkos változatára,
- tekintettel a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottságának a CIA által fogva tartott 14 rendkívül fontos személlyel szembeni bánásmódról szóló 2007. évi jelentésére, amely 2009-ben vált elérhetővé a nyilvánosság számára,
- tekintettel a tagállamoknak a CIA kiadatási és titkos fogva tartási programjában való részvételével kapcsolatos elszámoltatásra irányuló különféle nemzeti szintű kezdeményezéseire, köztük a Dániában folyó vizsgálatra és a Svédországban lefolytatott vizsgálatokra, a Lengyelországban és az Egyesült Királyságban jelenleg folytatott bűnügyi nyomozásokra, a korábbi olaszországi, németországi, litvániai, portugáliai és spanyolországi büntetőeljárásokra, az Egyesült Királyságban valamennyi képviselőcsoport részvételével folytatott parlamenti vizsgálatra és a korábbi németországi, litvániai, lengyelországi és romániai parlamenti vizsgálatokra,
- tekintettel a 2009-ben hirtelen lezárult kétéves portugáliai vizsgálatra,

¹ ‘Remarks en route to Germany’, Condoleezza Rice sajtótájékoztatója, Berlin, 2005. december 5., és ‘Press Availability at the Meeting of the North Atlantic Council’, Brüsszel, 2005. december 8.

- tekintettel az egyes tagállamokban már elvégzett nemzeti vizsgálatok következtetéseire,
 - tekintettel a számos médiabeszámolóra és az oknyomozó újságírók ténykedésére, különösen, de nem kizárólag az ABC News 2005-ös¹ és 2009-es² beszámolóira, a Washington Post 2005-ös beszámolóira³, amelyek nélkül a kiadatási és fogva tartási cselekmények valóban titokban maradtak volna,
 - tekintettel a független kutatók, civil társadalmi szervezetek, nemzeti és nemzetközi nem kormányzati szervezetek – köztük kiemelten a Human Rights Watch⁴, az Amnesty International és a Reprieve – által 2005 óta végzett kutatásokra, vizsgálatokra és az általuk készített jelentésekre,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságban (LIBE) 2012. március 27-én, illetve az Emberi Jogi Albizottságban 2012. április 12-én megtartott meghallgatásokra, a LIBE küldöttségének 2012. április 25–27-i litvániai látogatására, az előadó 2012. május 16-i lengyelországi látogatására, valamint az előadóhoz érkezett összes írásbeli és szóbeli közleményre,
 - tekintettel a repülési adatok iránti közös kérelemre, amelyet az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság elnöke és az előadó 2012. április 16-án nyújtott be az Eurocontrol igazgatójának, valamint az Eurocontroltól 2012. április 26-án érkezett átfogó válaszra,
 - tekintettel a DG IPOL „A CIA rendkívüli kiadatási programjával és az európai államokban található titkos börtönökkel kapcsolatos vizsgálatok eredményei a Lisszabon utáni új jogi keret tükrében” című feljegyzésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. és 50. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére és a Külügyi Bizottság véleményére (A7-0266/2012),
- A. mivel a Parlament elítélte a CIA-nak az Egyesült Államok által irányított kiadatási és titkos fogva tartási programját, amelynek során több esetben megsértették az emberi jogokat, beleértve a törvénytelen és önkényes fogva tartást, kínzást és egyéb bántalmazást, a visszaküldés tilalmának megsértését és az erőszakos eltüntetések; mivel az európai országoknak a CIA által foglyok szállítására és illegális fogva tartására való állítólagos használatával foglalkozó ideiglenes bizottság (a továbbiakban az ideiglenes bizottság) adatokkal támasztotta alá az európai légtér és terület CIA általi használatát, és mivel azóta

¹ Sources Tell ABC News Top Al Qaeda Figures Held in Secret CIA Prisons (Az ABC News értesülései szerint titkos CIA-börtönökben tartják fogva az Al-Káida vezető alakjait), ABC News, 2005.12.5.

² Lithuania Hosted Secret CIA Prison To Get "Our Ear" (Litvánia titkos CIA-börtönnek adott helyet, hogy információkat szerezzen számunkra), ABC News, 2009.8.20.

³ 'CIA Holds Terror Suspects in Secret Prisons', 2005.11.2., és 'Europeans Probe Secret CIA Flights', *Washington Post*, 2005.11.17.

⁴ Többek között: Human Rights Watch Statement on U.S. Secret Detention Facilities in Europe, 2005.11.6.; Amnesty International Europe report entitled 'Open secret: Mounting evidence of Europe's complicity in rendition and secret detention', 2010.11.15.; Reprieve report entitled 'Rendition on Record: Using the Right of Access to Information to Unveil the Paths of Illegal Prisoner Transfer Flights', 2011.12.15.

a Parlament már többször kérte a nemzeti kormányoknak és hivataloknak a CIA-programban való közreműködése teljes körű kivizsgálását,

- B. mivel az Európai Parlament több ízben is felszólított arra, hogy a terrorizmus elleni küzdelem során teljes mértékben tartsák tiszteletben az emberi méltóságot, az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat, többek között a szóban forgó területen folytatott nemzetközi együttműködés keretében is, az emberi jogok európai egyezménye, az Európai Unió Alapjogi Chartája, valamint a nemzeti alkotmányok és alapjogi törvények alapján, e felhívását pedig legutóbb az EU terrorizmusellenes politikájáról szóló jelentésében is megismételte, amelyben azt is kifejtette, hogy az emberi jogok tiszteletben tartása előfeltétel az említett politika hatékonyságának biztosításához,
- C. mivel az Európai Parlament többször határozottan elítélte az olyan illegális gyakorlatokat, mint például a „rendkívüli kiadatás”, az emberrablások, az eljárás nélküli fogva tartások, az eltűnések, a titkos börtönök és a kínzás is, és teljes kivizsgálást kért az egyesült államokbeli hatóságokkal, különösen a CIA-val együttműködő egyes tagállamok az Unió területén megvalósuló minden részvételével kapcsolatban,
- D. mivel ezen állásfoglalás célja, hogy „az ideiglenes bizottság munkájának politikai nyomon követésével, a fejlemények ellenőrzésével – beleértve azt is, hogy amennyiben a Tanács és/vagy a Bizottság nem tett megfelelő intézkedést, meghatározza, fennáll-e az EU alapját képező elvek és értékek súlyos megsértésének egyértelmű kockázata – és azzal, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 6. és 7. cikke alapján tegye meg az ideiglenes bizottság felé a szükségesnek ítélt állásfoglalásokra irányuló ajánlásait”¹;
- E. mivel az Európai Unió bel- és külpolitikai téren egyaránt a demokráciával, a jogállamisággal, az emberi jogokkal és alapvető szabadságokkal, valamint az emberi méltóság és a nemzetközi jog tiszteletben tartásával szembeni elkötelezettségen alapul; mivel az Unió emberi jogokkal szembeni elkötelezettségének – amelyet az Európai Unió Alapjogi Chartájának hatálybalépése, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez történő csatlakozás folyamata is megerősített – valamennyi szakpolitikai területen érvényesülnie kell annak érdekében, hogy az EU emberi jogi politikája hatékonyra és hitelessé válhasson,
- F. mivel egy megfelelő elszámoltathatósági eljárás elengedhetetlen a polgároknak az Európai Unió demokratikus intézményei iránti bizalma megőrzéséhez, az emberi jogok belső és külső politikákban való hatékony védelméhez és előmozdításához, valamint a jogállamiságon alapuló törvényes és eredményes biztonságpolitikák biztosításához,
- G. mivel mindeddig egyetlen tagállam sem teljesítette teljes körűen a nemzetközi emberi jogok védelmével, megőrzésével, tiszteletben tartásával és megsértésének megakadályozásával kapcsolatos kötelezettségeit,
- H. mivel az Unió közös kül- és biztonságpolitikáját szabályozó eszközök magukban foglalják az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát, az ENSZ Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát és két opcionális jegyzőkönyvét, továbbá az ENSZ kínzás elleni egyezményét és opcionális jegyzőkönyvét, és az emberi jogok és alapvető

¹ A fent említett 2007. február 14-i állásfoglalás (232) bekezdése.

szabadságok védelméről szóló egyezményt, az Európai Unió Alapjogi Chartáját, illetve a kínzás és az embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód megelőzéséről szóló európai egyezményt, amelyek nemcsak teljes mértékben tiltják a kínzást, hanem egyúttal pozitív kötelezettséget jelentenek a kínzásra vonatkozó állítások kivizsgálására, valamint jogorvoslat és jóvátétel biztosítására; mivel az Unió kínzással kapcsolatos politikai iránymutatásai meghatározzák az Unió azon erőfeszítéseinek keretét, amelyek „a kínzás és a rossz bánásmód megelőzésére és felszámolására irányulnak a világ valamennyi részében”,

- I. mivel a nemzetközi jog előmozdítása és az emberi jogok tiszteletben tartása érdekében valamennyi társulási, kereskedelmi és együttműködési megállapodás tartalmaz emberi jogi záradékot, és mivel az emberi jogokra vonatkozó iránymutatások – amelyek a halálbüntetés és a kínzás elleni küzdelmet is magukban foglalják – alapján az Unió politikai párbeszédet folytat harmadik országokkal; mivel a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdításának finanszírozási eszköze keretében az Unió támogatja azokat a civil társadalmi szervezeteket, amelyek küzdenek a kínzás ellen és támogatják a kínzás áldozatainak rehabilitálását,
- J. mivel a titkos fogva tartás, amely erőszakos eltüntetés egy formájának tekinthető, emberiség elleni bűncselekménynek minősülhet, amennyiben azt széles körben és módszeresen gyakorolják; mivel a szükségállapot és a terrorizmus elleni küzdelem a titkos fogva tartást támogató környezet,
- K. mivel jóllehet az EU tanúbizonyoságot tett a kínzásban való összejátszás elkerülése iránti elkötelezettségéről a legutóbb 2011 decemberében módosított¹ 1236/2005/EK tanácsi rendelet² révén – amely tiltja az olyan áruk kivitelét és behozatalát, amelyeknek a halálbüntetésen vagy kínzáson és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódon vagy büntetésen kívül nincs más felhasználási formája –, még sok tennivaló maradt a kérdés átfogó kezelésének biztosítása érdekében,
- L. az a gyakorlat, miszerint kizárólag diplomáciai biztosítékokra hagyatkoznak a személyek olyan országba való kiadatásának vagy kitoloncolásának engedélyezésekor, amelynek esetében alapos okkal feltételezhető, hogy az egyéneket kínzás vagy bántalmazás veszélye fenyegeti, nem összeegyeztethető a kínzás teljes körű tilalmával, amelyet a nemzetközi jog, az uniós jog, a nemzeti alkotmányok és a tagállamok törvényei is rögzítenek³,
- M. mivel 2006. szeptember 15-én a Tanács elismerte, hogy „a titkos fogva tartási létesítmények léte, ahol a fogvatartottak jogi szempontból légüres térben vannak, nem egyeztethető össze a nemzetközi jog humanitárius és emberi jogi rendelkezéseivel”, de mindeddig nem ismerte el és nem ítélte el a tagállamoknak a CIA-programban való részvételét, jóllehet az európai légtér és terület CIA általi használatát a tagállamok politikai és igazságügyi hatóságai megerősítették,

¹ HL L 338., 2011.12.21., 31. o., magyar nyelvű különkiadás, 20. fejezet, 1. kötet, 23. o.

² HL L 200., 2005.7.30., 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 20. fejezet, 1. kötet, 23. o.

³ Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 5. cikke, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 7. cikke, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény (EJEE) 3. cikke és a kapcsolódó esetjog, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 4. cikke.

- N. mivel a CIA-program miatt folyamatosan emberi jogi visszaélésekre kerül sor, ahogy azt különösen Abu Zubaydah és Abd al-Rahim Al-Nashiri folyamatban lévő közigazgatási eljárás keretében a Guantánamói-öbölben történő fogva tartása bizonyítja, akik a CIA titkos börtöneivel kapcsolatos lengyel bűnügyi nyomozás során áldozati státust kaptak,
- O. mivel az ENSZ, az Európa Tanács, a nemzeti és nemzetközi média, oknyomozó újságírók és a civil társadalom által végzett vizsgálat új konkrét információkat hozott napvilágra a CIA titkos európai fogolytáborainak helyszínéről, az európai légtéren keresztül történő fogolyszállításokról, valamint a szállított, illetve fogva tartott személyekről,
- P. mivel az uniós ügynökségek által és/vagy az Unió területén elkövetett jogellenes cselekedetek a NATO többoldalú megállapodásai vagy kétoldalú egyezményei keretében valósulhattak meg,
- Q. mivel nemzeti vizsgálatok és nemzetközi kutatások bizonyítják, hogy az Észak-atlanti Szerződés Szervezetének (NATO) tagjai a terrorizmus elleni kampányban olyan intézkedések mellett kötelezték el magukat, amelyek a CIA által vezetett kiadatási programban lehetővé tették a titkos légi forgalmat és az uniós tagállamok területének használatát, ami a program kollektív ismeretére mutat a tagállamok részéről, amelyek egyben a NATO tagjai is,
- R. mivel a világ országainak a terrorizmus elleni küzdelemmel összefüggő titkos fogva tartással kapcsolatos gyakorlatairól szóló közös ENSZ-tanulmány – amelyet az emberi jogoknak és alapvető szabadságjogoknak a terrorizmus elleni küzdelem vonatkozásában való előmozdításával és védelmével foglalkozó különmegbízottja, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetés és bánásmód kérdésével foglalkozó különmegbízott, az önkényes fogva tartással foglalkozó munkacsoport, valamint az erőszakos eltüntetésekkel és nem önkéntes eltűnésekkel foglalkozó munkacsoport dolgozott ki (A/HRC/13/42) – részletesen ismertette a CIA programjának keretében uniós tagállamok területén működtetett titkos fogva tartási létesítményeket, ezt követően pedig levelet küldtek a tagállamoknak, amelyben további tájékoztatást kértek tőlük, a különjárássok tájékoztató jelentéseiben részletezettek szerint, a 2012. február 23-i jelentést is ideértve¹,
- S. mivel az Európa Tanács 2011. évi jelentése megállapítja, hogy a lengyel szervektől 2009-ben és 2010-ben kapott adatok „kétséget kizáróan bizonyítják”, hogy hét, a CIA-hoz tartozó légi jármű landolt Lengyelországban, és mivel a lengyel médiában megjelent hírek a lengyel hírszerzés volt vezetője ellen felhozott vádakról számoltak be, valamint rámutattak a hírszerzésben dolgozó tisztek és a lengyel kormány lehetséges kapcsolatára egy, az ország területén található börtön CIA általi használata kapcsán; mivel 2011-ben oknyomozó újságírók volt CIA-alkalmazottai által szolgáltatott információk alapján Romániában bizonyítékokat kerestek egy titkos börtön létezésére a minősített adatokat nyilvántartó román nemzeti hivatalban²; mivel a román hatóságok tagadták a titkos börtön létezését, és a román parlament által végzett vizsgálat sem derített rá fényt, mivel egykori líbiai disszidensek jogi eljárást indítottak az Egyesült Királyság ellen, mivel az MI6 közvetlenül részt vett az ő és családtagjaik kiadatásában, titkos fogva tartásában és

¹ A/HRC/19/44.

² Inside Romania's secret CIA prison (Románia titkos CIA-börtönében), The Independent, 2011.12.9.

kínzásában,

- T. mivel a litván hatóságok törekedtek arra, hogy parlamenti és bírósági vizsgálatok elvégzése révén fényt derítsenek Litvániának a CIA-programban való részvételére; mivel a Seimas Nemzetbiztonsági és -védelmi Bizottságának a CIA által fogva tartott személyek litván területen történő állítólagos szállításával és bebörtönzésével kapcsolatban végrehajtott vizsgálata megállapította, hogy 2003 és 2005 között öt, CIA-hoz tartozó légi jármű landolt Litvániában, valamint hogy a CIA kérésére két, a fogvatartottak litvániai elhelyezésére alkalmas, egyedi létesítmény (1. sz. és 2. sz. projekt) kialakítására került sor; mivel a LIBE-küldöttség köszönetet mond a litván hatóságoknak, amiért Vilniusban, 2012 áprilisában fogadták az európai parlamenti képviselőket, és engedélyezték a LIBE-küldöttség számára a 2. sz. projekthez való hozzáférést; mivel az épületek és létesítmények belső kialakítása láthatóan összeegyeztethető a foglyok fogva tartásával; mivel a CIA litvániai műveleteivel kapcsolatban sok kérdés továbbra is rendezetlen a későbbi, 2010-ben elvégzett és 2011 januárjában lezárt nyomozás ellenére; mivel a litván hatóságok kinyilvánították, hogy készek újra megindítani a nyomozást, ha újabb információk kerülnek napvilágra, és mivel az államügyészi hivatal az Európai Parlament írásbeli kérelmére további tájékoztatást ajánlott fel a bűnügyi nyomozással kapcsolatban,
- U. mivel a portugál hatóságoknak még számos arra utaló tényező kapcsán felvilágosítást kell adnia, hogy sok, többek között az ideiglenes bizottság által azonosított járat arra szolgált, hogy szállításokat végezzenek Bagram, Diego Garcia, a titkos börtönök és Guantánamo között,
- V. mivel az említett illegális műveletek fedezésével kapcsolatos logisztikára – beleértve az elterelő repülési terveket, az állami besorolású polgári és katonai repülőgépeket és a magán-légitársaságoknak a CIA kiadások végrehajtására történő alkalmazását – vonatkozó vizsgálat és bírósági megállapítások további részleteket tártak fel a CIA-programban való európai részvétel rendszerességét és mértékét illetően; mivel az Eurocontrol által átadott új adatok elemzése alátámasztja különösen azt, hogy a foglyok átszállításával kapcsolatos kiindulási és célállomás eltitkolása érdekében a kiadási küldetéseket lebonyolító vállalkozók útközben repülőgépet váltottak,
- W. mivel az Unió a rendőrségi és igazságügyi együttműködés, valamint a hírszerzési információk megosztásának előmozdítása alapján belső biztonsági és terrorizmusellenes politikát dolgozott ki; mivel e politikáknak az alapvető jogok és a jogállamiság elvének tiszteletben tartásán és a titkosszolgálatok tényleges demokratikus parlamenti felügyeletén kell alapulniuk,
- X. mivel az Európa Tanács kínzás megelőzésével foglalkozó bizottsága szerint „a CIA által működtetett tengerentúli fogva tartási intézményekben alkalmazott vallatási technikák eredményeképpen bizonyosan megsértették a kínzás tilalmára, valamint az embertelen és megalázó bánásmódra vonatkozó rendelkezéseket”¹,
- Y. mivel az Unió és az Egyesült Államok közötti kapcsolatok a demokrácia, a jogállamiság és az alapvető jogok jelentette közös értékeken alapuló, számos területen fennálló erős partnerségen és együttműködésen nyugszanak; mivel a 2001. szeptember 11-i

¹ A bizottság 2011. május 19-i jelentése a 2010. június 14–18-i litvániai látogatásáról.

terrortámadások óta az EU és az Egyesült Államok – különösen a terrorizmus elleni fellépésről szóló 2010. június 3-i közös nyilatkozattal – megerősítették a terrorizmus elleni küzdelem iránti elkötelezettségüket, de mivel biztosítani kell a gyakorlat és a kinyilvánított kötelezettségvállalások egymásnak való megfelelését, illetve az EU és az Egyesült Államok terrorizmus elleni küzdelemmel kapcsolatos politikái közötti eltérések leküzdését,

Z. mivel az USA kormánya 2011 decemberében elfogadta a nemzetvédelmi felhatalmazási törvényt (NDAA) keretében, amely kodifikálja az Egyesült Államokon belül terrorista tevékenységekben való részvétellel gyanúsított személyek határozatlan idejű fogva tartását, és aláírta a jogszerű és tisztességes eljáráshoz való jogot; mivel az NDAA hatálya jogi kihívást jelent,

AA. mivel 2009. január 22-én Obama elnök három egymást követő végrehajtási rendeletet írt alá, amelyekben betiltotta a kihallgatások során alkalmazott kínzást, ügynökségeken átívelő munkacsoportot hozott létre a fogva tartási politikák módszeres felülvizsgálatára és minden egyes ügy áttekintésére, valamint elrendelte a guantánamói börtön bezárását,

AB. mivel a guantánamói börtön bezárása még várat magára az Egyesült Államok szenátusának heves tiltakozása miatt; mivel a tábor bezárásának meggyorsítása érdekében az Egyesült Államok felkérte az uniós tagállamokat a guantánamói fogvatartottak befogadására; mivel az ENSZ emberi jogi főbiztosa mélyszégyenű csalódottságának adott hangot a guantánamói börtön bezárásának elmulasztása, valamint az önkényes fogva tartás rendszerének megszüntetése miatt,

AC. mivel a guantánamói fogvatartottakat továbbra is hadbíró elé állítják, miután az Egyesült Államok elnöke 2011. március 7-én azon végrehajtási rendelet aláírása mellett döntött, amely feloldotta a hadbírói tárgyalások két évre szóló befagyasztását, továbbá aláírta a 2012. január 7-i törvényt, amely megtiltotta, hogy a guantánamói fogvatartottakat bírósági tárgyalás céljából az Egyesült Államokba szállítsák,

Általános rendelkezések

1. emlékeztet arra, hogy a terrorizmus elleni stratégiák kizárólag akkor lehetnek hatékonyak, ha azokat az emberi jogi kötelezettségekkel és elsősorban a jogszerű eljáráshoz való joggal szigorú összhangban hajtják végre;
2. ismételten hangsúlyozza, hogy a terrorizmus elleni hatékony intézkedések és az emberi jogok tiszteletben tartása nem ellentétesek egymással, hanem egymást kiegészítő és kölcsönösen megerősítő célok; emlékeztet arra, hogy az emberi jogok tiszteletben tartása a terrorizmusellenes politikák sikerének létfontosságú eleme;
3. kiemeli, hogy a terrorizmusellenes politika különösen érzékeny terület; úgy véli, hogy kizárólag valós állambiztonsági indokok tehetik szükségessé a titkosítást; mivel azonban az államtitok soha nem élvezhet elsőbbséget az elidegeníthetetlen alapvető jogokkal szemben, és ezért államtitkokra alapuló érveket soha nem lehet felhasználni arra, hogy korlátozzák az államoknak a súlyos emberi jogi jogsértések kivizsgálására irányuló jogi kötelezettségét; úgy véli mindazonáltal, hogy a titkos információk és államtitkok meghatározása nem lehet túl tág, és hogy az államtitkokkal és a nemzetbiztonsággal való

visszaélések komoly akadályt jelentenek a demokratikus ellenőrzés előtt;

4. megerősíti, hogy a terrorizmussal vádolt személyekkel szemben nem szükséges különleges eljárást folytatni; emlékeztet, hogy mindenki számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy részesüljön az emberi jogok európai egyezményének 6. cikkében foglalt tisztességes tárgyaláshoz való jog elve szerinti garanciákban;
5. ismételten elítéli az emberi jogok tiszteletben tartásával kapcsolatos hazai és nemzetközi jogszabályok értelmében egyaránt tiltott rendkívüli kiadatási gyakorlatokat, a titkos börtönöket és a kínzást, amelyek sértik többek között a szabadsághoz, a biztonsághoz, az emberhez méltó bánásmódhoz, a kínzásmentességhez, a visszaküldés tilalmához, az ártatlanság vélelméhez, a tisztességes eljáráshoz, az ügyvédhez és a jog szerinti egyenlő védelemhez való jogot;
6. kiemeli, hogy biztosítékokat kell nyújtani annak érdekében, hogy a jövőben el lehessen kerülni az alapvető jogok megsértését a terrorizmusellenes politikák végrehajtása során;
7. úgy gondolja, hogy a tagállamok kinyilvánították arra irányuló szándékukat, hogy tiszteletben tartják a nemzetközi jogot, azonban eddig nem teljesítették megfelelően a nemzetközi jog szerinti, arra irányuló tényleges kötelezettségüket, hogy a CIA-programmal kapcsolatos súlyos emberi jogi visszaéléseket kivizsgálják, és sajnálatát fejezi ki az ezen ügy tisztázása terén történt késedelmekért, ami után lehetővé válna, hogy a lehető leghamarabb teljes mértékű jogorvoslatot biztosítsanak az áldozatok számára, adott esetben bocsánatot kérve és kártérítést adva;
8. úgy véli, hogy a tagállamoknak a nemzetközi kötelezettségeikkel teljesen összeegyeztethető vizsgálatok elvégzése során tapasztalt nehézségei alááshatják az alapvető jogok védelme iránti kölcsönös bizalmat, ennek következtében ez az EU egészének kötelezettségévé válik;
9. újólág megerősíti, hogy a tagállamok és az EU elkötelezettsége a CIA-programban való európai részvétel kivizsgálása iránt összhangban áll az EUSZ 4. cikkének (3) bekezdésében foglalt lojális együttműködés elvével;

Elszámoltathatósági eljárás a tagállamokban

10. aggályainak ad hangot a tagállamoknak a CIA-programban való részvételével kapcsolatos nemzeti parlamenti és igazságügyi vizsgálatokat akadályozó tényezők miatt, amint azt az Európa Tanácsnak az államtitok és a nemzetbiztonság megsértéséről szóló 2011. évi jelentése részletes adatokkal támasztotta alá, beleértve az átláthatóság hiányát, a dokumentumok minősítését, a nemzeti és politikai érdekek elsőbbségét, a vizsgálatok tekintetében megszabott szűk hatásköröket, a sértettek tényleges részvételhez és védelemhez való jogának korlátozását, a precíz nyomozati technikák hiányát és az EU-ban működő nyomozó hatóságok közötti együttműködés hiányát; felhívja a tagállamokat, hogy nemzeti büntetőeljárásaikat ne olyan jogalapra építsék, amely elévülésre való hivatkozással lehetővé teszi a büntetőeljárás megszüntetését, és a büntetőeljárás megszüntetéséhez és büntetlenséghez vezet, és tartsák tiszteletben azt a nemzetközi szokásjogi elvet, amely elismeri, hogy súlyos emberi jogi jogsértések tekintetében az elévülés nem alkalmazható;

11. sürgeti azon tagállamokat, amelyek nem teljesítették független és eredményes vizsgálatok elvégzésével az emberi jogi visszaélések kivizsgálására vonatkozó kötelezettségüket, tekintetbe véve a napvilágra került összes új bizonyítékot; felszólítja a tagállamokat, hogy vizsgálják meg, vannak-e titkos börtönök a területükön, vagy hogy a került-e sor olyan műveletekre területükön, amelyek során személyeket a CIA-program keretében tartottak fogva;
12. tudomásul veszi, hogy a Romániában folytatott parlamenti vizsgálat megállapította, hogy semmilyen bizonyíték sem áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy titkos CIA-börtön működött volna az ország területén; felhívja az igazságügyi szerveket, hogy indítsanak független nyomozást az állítólagos romániai titkos CIA-börtönökkel kapcsolatban, különös tekintettel a Románia és Litvánia közötti repülőjáratokra vonatkozó új bizonyítékokra;
13. arra bátorítja Lengyelországot, hogy tartson ki a titkos fogva tartással kapcsolatban folytatott bünygyi nyomozása mellett, de helyteleníti a nyomozás terjedelmére, lefolytatására és helyzetére vonatkozó hivatalos közlemény hiányát; felkéri a lengyel hatóságokat, hogy kellő átláthatóság mellett folytassanak szigorú vizsgálatot, lehetővé téve az áldozatok és ügyvédjeik tényleges részvételét;
14. tudomásul veszi, hogy a 2009 és 2011 közötti időszakban Litvániában folytatott parlamenti és bírósági vizsgálatok nem tudták bizonyítani, hogy Litvániában titokban személyeket tartottak volna fogva; felhívja a litván hatóságokat, hogy tegyenek eleget annak a kötelezettségvállalásuknak, miszerint újra megnyitják a Litvánia CIA-programban való részvételére irányuló bünygyi nyomozást, ha új információk kerülnek napvilágra, tekintettel az Eurocontrol adatai által szolgáltatott új bizonyítékokra, amelyek azt mutatják, hogy az N787WH repülőgép, amely állítólag Abu Zubaydah-ot szállította, 2005. február 18-án útban Románia és Litvánia felé valóban megállt Marokkóban; megállapítja, hogy az Eurocontrol adatainak elemzése során új információk derülnek ki a Románia és Litvánia közötti repülési tervekből is, amelyet az albániai Tiranában történő repülőgépcseré útján bonyolítottak le 2005. október 5-én, valamint egy Litvániát Afganisztánnal összekötő repülési tervből is, amelyet az egyiptomi Kairón keresztül, 2006. március 26-án bonyolítottak le; alapvető fontosságúnak tartja, hogy az új vizsgálatoknak az állami tisztviselők hatalommal való visszaélésén túlmenően bizonyos személyek Litvánia területén történő, lehetséges törvénytelen fogva tartására és bántalmazására is ki kell terjedniük; arra ösztönzi a Legfőbb Ügyészséget, hogy dokumentumokkal támassza alá a LIBE küldöttségének látogatása során azzal kapcsolatban tett kijelentéseket, hogy a bírósági vizsgálat „kategorikus” következtetései szerint „Litvániában az 1. sz. és 2. sz. projekt keretében létrehozott létesítményekben nem voltak fogvatartottak”;
15. tudomásul veszi az Egyesült Királyságban a Líbiának való kiadásokkal kapcsolatban kezdeményezett bünygyi nyomozást, és üdvözli, hogy határozat született arra vonatkozóan, hogy a vizsgálat lezárását követően átfogóbb vizsgálatot folytatnak az Egyesült Királyságnak a CIA-programmal kapcsolatos felelősségét illetően; felkéri az Egyesült Királyságot, hogy kellő átláthatóság mellett, az áldozatok és ügyvédjeik tényleges részvételét lehetővé téve végezze el ezt a vizsgálatot;

16. elismeri, hogy a tagállami vizsgálatokat megalapozott igazságügyi bizonyítékokra és a nemzeti igazságügyi rendszerek és az uniós jog tiszteletben tartására kell alapozni, nem pedig pusztán a média és a közvélemény spekulációira;
17. felkéri a tagállamokat, például az ideiglenes bizottság jelentésében megemlített Finnországot, Dániát, Portugáliát, Olaszországot, az Egyesült Királyságot, Németországot, Spanyolországot, Írországot, Görögországot, Ciprust, Romániát és Lengyelországot, hogy tegyenek közzé minden szükséges információt a CIA-val és a területükkel kapcsolatos valamennyi gyanús repülőgépről; felhívja az összes tagállamot, hogy tartsa tiszteletben az információkhoz való hozzáférés jogát és válaszoljon megfelelően a megkeresésekre; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Dánia, Finnország, Németország, Írország és Litvánia kivételével a legtöbb tagállam nem válaszolt megfelelően a Reprieve és az Access Info Europe információkhoz való hozzáférés iránti kérelmeire a rendkívüli kiadatási ügyekre irányuló vizsgálata kapcsán;
18. sürgeti a tagállamokat, hogy vizsgálják felül a kínzásokkal szemben elnéző rendelkezéseket vagy értelmezéseket, mint amilyen Michael Woodnak az Európai Parlament említett 2007. február 14-i állásfoglalásában hivatkozott jogi szakvéleménye, amely dacolva a nemzetközi joggyakorlattal jogszerűnek minősítette a nem közvetlenül elkövetett kínzással megszerzett információ elfogadását és felhasználását, ezzel mintegy ösztönözve és igazolva kínzás „kiszervezését”;
19. felszólítja az összes uniós tagállamot, hogy írják alá és ratifikálják a minden egyénnek az erőszakos eltüntetéssel szembeni védelméről szóló nemzetközi egyezményt;
20. felhívja a tagállamokat, hogy figyelemmel a titkosszolgálatok és biztonsági szolgálataik közötti fokozott együttműködésre és információcserére, megfelelő belső ellenőrzés, a végrehajtásra vonatkozó ellenőrzés, valamint bírósági és független parlamenti felügyelet útján biztosítsák az említett szolgálatok és tevékenységeik teljes körű demokratikus ellenőrzését, amelyet lehetőleg az információkérés is magában foglaló, kiterjedt hatáskörrel rendelkező parlamenti szakbizottságok látnak el, amelyek kellő nyomozási és kutatási erőforrásokkal rendelkeznek ahhoz, hogy ne csak olyan kérdéseket tudjanak vizsgálni, mint például a politika, az igazgatás és a pénzügyek, hanem a szolgálatok operatív munkáját is;

Az uniós intézmények válasza

21. alapvető fontosságúnak tartja, hogy a terrorizmus elleni küzdelem terén az Unió elítélje a visszaélésszerű gyakorlatokat, ideértve a területén elkövetett ilyen gyakorlatokat is, így az Unió mellett, hogy az értékeihez méltón járhat el, hitelesen védelmezheti is ezen érdekeket külső partnerségi kapcsolataiban;
22. emlékeztet arra, hogy a Tanács formálisan soha nem kért bocsánatot, amiért megsértette az uniós intézmények közötti – a Szerződésekben rögzített – jóhiszemű együttműködés elvét, amikor megpróbálta félrevezetni az Európai Parlamentet azzal, hogy COJUR (a Tanács nemzetközi közjogi munkacsoportja) és a COTRA (transzatlanti kapcsolatokkal foglalkozó tanács munkacsoport) magas rangú észak-amerikai tisztviselőkkel folytatott üléseiről készült jegyzőkönyvek szándékosan rövidített változatát közölte; elvárja a Tanács bocsánatkérését;

23. elvárja, hogy a Tanács adjon ki végre egy nyilatkozatot, amelyben elismeri a tagállamoknak a CIA-programban való részvételét és a vizsgálatok során a tagállamok által tapasztalt nehézségeket;
24. felkéri a Tanácsot, hogy teljes mértékben támogassa a tagállamok igazságfeltáró és elszámoltathatósági eljárásait azáltal, hogy a bel- és igazságügyi kérdésekkel foglalkozó üléseken hivatalosan tárgyalja a kérdést, megoszt minden információt, segítséget nyújt a vizsgálatok elvégzéséhez, és elsősorban teljesíti a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó kéréseket;
25. felkéri a Tanácsot, hogy tartson meghallgatásokat az illetékes uniós biztonsági szervekkel, különösen az Europollal, az Eurojusttal és a terrorizmus elleni küzdelem uniós koordinátorával, hogy tisztázza, milyen ismeretekkel rendelkeznek a tagállamoknak a CIA-programban való részvételéről és az uniós válaszról; felkéri továbbá a Tanácsot, hogy terjesszen elő biztosítékokat az emberi jogoknak a hírszerzési információk megosztása során történő tiszteletben tartása garantálása érdekében, valamint szigorúan határolja el a hírszerzési és bűnüldözési tevékenységekkel kapcsolatos feladatokat, hogy a hírszerzési szervek számára ne legyen megengedett letartóztatási és fogva tartási hatáskörök ellátása, és egy éven belül számoljon be a Parlamentnek;
26. felhívja a Tanácsot, hogy ösztönözze a hírszerzési szolgálatok parlamenti és igazságügyi ellenőrzésével kapcsolatos bevált gyakorlatok elterjesztését a tagállamok körében, bevonva e tevékenységbe a nemzeti parlamenteket és az Európai Parlamentet is;
27. megismétli a Tanácshoz és a tagállamokhoz intézett felhívását, hogy a nemzetbiztonságot fenyegető személyek kiadatása vagy kitoloncolása során ne hagyatkozzanak nem kikényszeríthető diplomáciai biztosítékokra, amennyiben valós veszélye van a kínzásnak vagy bántalmazásnak való alávetésnek vagy ily módon szerzett bizonyítékokra alapuló tárgyalásnak;
28. felszólítja az illetékes hatóságokat, hogy a nemzetközi hírszerzési együttműködéssel kapcsolatban ne hivatkozzanak államtitokra az elszámoltathatóság és a jogorvoslat megakadályozása érdekében, és kitarthat emellett, hogy kizárólag valódi nemzetbiztonsági indokok igazolhatják a titkosságot, amelyet minden esetben felülírnak az eltérést nem engedő alapvető jogokkal kapcsolatos kötelezettségek, így a kínzás teljes tilalma;
29. sürgeti az illetékes hatóságokat, hogy biztosítsák egyrészt a hírszerzési és biztonsági szolgálatok, másrészt pedig a bűnüldözési hivatalok tevékenységei közötti szigorú különbségtételt, a „nemo iudex in sua causa” általános elv érvényesítésének garantálása érdekében;
30. hangsúlyozza, hogy az EP ideiglenes bizottsága, amely az EP 2007. február 14-i és 2009. február 19-i állásfoglalásainak alapjául szolgáló vizsgálatot végezte, feltárta, hogy az uniós tagállamok légterén áthaladó vagy azok területén leszálló polgári légi járművek engedélyezési és ellenőrzési eljárásai komoly hiányosságokat rejtenek, ezáltal pedig lehetőséget biztosítanak egyrészt arra, hogy azokkal a CIA a „különleges kiadatok” során visszaéljen, másrészt pedig arra, hogy azokat a szervezett bűnözés szereplői könnyedén megkerüljék, a terrorista hálózatokat is ideértve; egyúttal emlékeztet a közlekedés biztonsága és védelme terén fennálló uniós hatáskörre, valamint az Európai

Parlament Bizottsághoz intézett ajánlására az uniós légtér, a repülőterek és a nem kereskedelmi légi közlekedés szabályozására és felügyeletére vonatkozóan; felhívja ezért az EU-t és tagállamait, hogy ne késleltessék tovább a nemzetközi polgári repülésről szóló egyezmény (a Chicagói Egyezmény) általuk történő végrehajtásának alapos felülvizsgálatát a tagállamok légtérén átrepülő vagy a területükön leszálló polgári repülőgépek engedélyezése és ellenőrzése tekintetében, azzal a céllal, hogy növeljék a biztonságot, és módszeres ellenőrzéseket végezzenek, ami megköveteli az utasok és a személyzet előzetes azonosítását, továbbá biztosítsák, hogy az „állami járatként” besorolt járatok (amelyek nem tartoznak a Chicagói Egyezmény hatálya alá) megfelelő előzetes engedélyt kapjanak; egyúttal emlékeztet az Európai Parlament arra vonatkozó ajánlására, hogy a tagállamok hatékonyan hajtsák végre a légi járművek fedélzetén elkövetett bűncselekményekről és egyéb cselekményekről szóló Tokiói Egyezményt;

31. tudomásul veszi a Bizottságnak a Parlament ajánlásaira válaszul előterjesztett kezdeményezéseit; sajnálatosnak tartja azonban, hogy ezek nem képezik a CIA-programmal összefüggésben elkövetett emberi jogi visszaélések tekintetében az elszámoltathatóság, valamint az áldozatok számára szükséges jogorvoslat és kárpótlás biztosítására irányuló átfogóbb terv és stratégia részét;
32. felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja ki, hogy a CIA-programban való közreműködés folyamán sor került-e az uniós rendelkezések, különösen a menekültügyi és igazságügyi együttműködésre vonatkozók megsértésére;
33. felhívja a Bizottságot, hogy könnyítse meg és támogassa az emberi jogokkal kapcsolatos vizsgálatok során a kölcsönös jogsegélyt és együttműködést a tagállamokban folyó elszámoltatási munkában részt vevő nyomozó hatóságok és jogászok között, hogy biztosítsa a fontos adatok cseréjét, és mozdítsa elő az összes rendelkezésre álló uniós eszköz és erőforrás hatékony felhasználását;
34. felkéri a Bizottságot, hogy az Európa Tanács és az ENSZ által kidolgozott normák alapján egy éven belül fogadjon el egy keretet, beleértve a tagállamokra vonatkozó jelentési kötelezettségeket, a nemzeti elszámoltathatósági eljárások – többek között az emberi jogokat tiszteletben tartó vizsgálatokra vonatkozó iránymutatások – nyomon követéséhez és támogatásához;
35. felkéri a Bizottságot, hogy a CIA-programmal összefüggésben feltárt intézményi hiányosságok figyelembevételével fogadjon el az Unió azon kapacitásának megerősítésére irányuló intézkedéseket, hogy uniós szinten megelőzze az emberi jogi visszaéléseket és jogorvoslatot biztosítson, továbbá garantálja a Parlament szerepének megszilárdítását;
36. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg annak a lehetőségét, hogy az Európai Parlament és a parlamenti bizottságok, valamint a hírszerzési és biztonsági szolgálatok felügyeletével foglalkozó tagállami parlamenti bizottságok közötti állandó együttműködésre és információcserére szolgáló intézkedésekre tesz javaslatot az arra utaló esetekben, hogy az Európai Unió területén a tagállami hírszerzési és biztonsági szolgálatok közös intézkedéseket végeztek;
37. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat az uniós terrorizmusellenes politikák keretében folyó határokon átnyúló hírszerzési tevékenységek demokratikus

felügyeletére szolgáló mechanizmusok kidolgozására; teljes mértékben élni kíván saját parlamenti jogaival a terrorizmusellenes politikák ellenőrzése érdekében, összhangban az Európai Parlament vizsgálati osztálya által készített ajánlásokkal (PE 453.207);

38. felhívja az európai ombudsmant, hogy vizsgálja ki azt, hogy a Bizottság, a Tanács és az uniós biztonsági szervek, nevezetesen az Europol és az Eurojust, a TDIP ajánlásaira adott válaszaikban nem tartották tiszteletben az alapvető jogok és a megfelelő ügyintézés és a lojális együttműködés elveit;
39. felszólítja az Uniót saját nemzetközi kötelezettségeinek teljes mértékű betartására és az uniós szakpolitikák és külpolitikai eszközök, így a kínzással kapcsolatos iránymutatások és az emberi jogi párbeszéd teljes mértékű végrehajtására, mivel így határozottabb helyzetből szólíthatna fel az általa aláírt valamennyi nemzetközi megállapodás emberi jogi záradékainak szigorú végrehajtására és arra, hogy fő szövetségesei, így az Egyesült Államok is, tartsák tiszteletben saját hazai jogszabályaikat és a nemzetközi jogot;
40. ismét megerősíti, hogy a terrorizmus elleni nemzetközi küzdelem és a kétoldalú vagy többoldalú nemzetközi együttműködés e téren, beleértve a NATO keretében folytatott vagy a hírszerzési és biztonsági szolgálatok közötti együttműködést is, kizárólag az emberi jogok és az alapvető szabadságok teljes mértékű tiszteletben tartása, valamint megfelelő demokratikus és igazságügyi felügyelet mellett folytatható; felszólítja az uniós tagállamokat, a Bizottságot, az Európai Külügyi Szolgálatot és a Tanácsot ezen elvek külkapcsolatokban való alkalmazására, és kitarthat, hogy az említett szereplőknek valamennyi – különösen a hírszerzési együttműködésre és az információcserére vonatkozó – megállapodás megkötése előtt el kell végezniük partnereik emberi jogokról szóló jelentéseinek részletes értékelését, felül kell vizsgálniuk a meglévő megállapodásokat, amennyiben partnerei nem tartják tiszteletben az emberi jogokat, és tájékoztatniuk kell az Európai Parlamentet ezen értékelések következtetéseiről;
41. sürgeti, hogy a jövőben ne forduljon elő, hogy külföldi különleges szolgálatok beavatkoznak szuverén uniós tagállamok ügyeibe, és hogy a terrorizmusellenes küzdelmet az emberi jogok, az alapvető szabadságok, a demokrácia és a jogállamiság teljes körű tiszteletben tartása mellett folytassák;
42. emlékeztet arra, hogy a kínzás elleni egyezmény fakultatív jegyzőkönyve olyan ellenőrző rendszerek kialakítását írja elő, amelyek hatálya a szabadságtól való megfosztás valamennyi esetére kiterjed, és hangsúlyozza, hogy e nemzetközi eszköz tiszteletben tartása növeli a védelmet; határozottan ösztönzi az uniós partnerországokat, hogy ratifikálják a fakultatív jegyzőkönyvet, továbbá hozzanak létre olyan független nemzeti megelőző mechanizmusokat, amelyek összhangban állnak a párizsi elvekkel, és ratifikálják minden egyénnek az erőszakos eltüntetéssel szembeni védelméről szóló nemzetközi egyezményt;
43. megismétli a hitelt érdemlő állításokkal szembesülő valamennyi államra vonatkozó – a nemzetközi jognak és különösen a kínzás elleni egyezmény 12. cikkének megfelelő – azon felhívását, hogy tegyenek meg minden erőfeszítést az állítások szükséges tisztázására, és amennyiben azokat bizonyítékok is alátámasztják, folytassanak mélyreható vizsgálatokat és nyomozást az állítólagos rendkívüli kiadatásokkal, titkos börtönökkel, kínzással és más súlyos emberi jogi jogsértésekkel kapcsolatban az igazság megállapítása, illetve a adott

esetben a felelősség megállapítása és az elszámoltathatóság biztosítása, valamint a büntetlenség elkerülése érdekében, beleértve azt is, hogy büntetőjogi felelősségük bizonyítottsága esetén igazságszolgáltatás elé állítják az egyes személyeket; e tekintetben felszólítja a főképviselet/alelnököt és az uniós tagállamokat, hogy hozzanak meg minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy biztosítsák a világ országainak a terrorizmus elleni küzdelemmel összefüggő titkos fogva tartással kapcsolatos gyakorlatairól szóló közös ENSZ-tanulmány megfelelő nyomon követését, főleg ami a tanulmányt követően a különleges mandátummal rendelkezők által 2011. október 21-én 59 államhoz intézett levelet illeti, amelyben felkérlik az egyes kormányokat, hogy nyújtsanak naprakész tájékoztatást a szóban forgó tanulmányban foglalt ajánlások végrehajtásáról;

44. felszólítja az Uniót annak biztosítására, hogy az uniós tagállamok, valamint társult tagjai és partnerei (különösen a Cotonoui Megállapodás részes országai), akik beleegyeztek egykori guantánamói fogvatartottak befogadásába, részesítsék teljes körű támogatásban e személyeket az alábbi területeken: életkörülményeik biztosítása, társadalmi integrációjuk elősegítése, orvosi kezelés – lelki felépülésüket is ideértve –, személyazonosító és úti okmányokhoz való hozzáférés, valamint a családtagokhoz való jog, illetve minden egyéb alapvető jog gyakorlása, amely a politikai menekült jogállásával rendelkező egyéneket megilleti;
45. különösen aggasztónak találja egy egyesült államokbeli katonai bizottság Abd al-Rahim al-Nasiri úrral kapcsolatban lefolytatott eljárását, aki akár halálbüntetést is kaphat, amennyiben elítélik; felhívja az Egyesült Államok hatóságait, hogy zárják ki a halálbüntetés kiszabásának lehetőségét Abd-Rahim al-Nasiri esetében, és megismétli régóta fennálló elutasító véleményét a halálbüntetéssel szemben minden esetben és minden körülmények között; megjegyzi, hogy al-Nasiri úr ügyét 2011. május 6. óta az Emberi Jogok Európai Bírósága vizsgálja; felszólítja minden olyan ország hatóságait, ahol al-Nasiri urat fogva tartották, hogy minden rendelkezésre álló eszközt használjanak fel annak biztosítására, hogy al-Nasiri úrra nem szabnak ki halálbüntetést; sürgeti a főképviselet/alelnököt, hogy a halálbüntetésről szóló uniós iránymutatásokat alkalmazva al-Nasiri úr ügyét kiemelt kérdésként vesse fel az Egyesült Államok előtt;
46. megismétli, hogy a harmadik országokkal kötött megállapodások emberi jogi záradékának teljes körű alkalmazása alapvető fontosságú az Európai Unió és tagállamai, valamint a harmadik országok kapcsolatában, és úgy véli, hogy elérkezett az idő annak újragondolására, ahogy az európai kormányok – a terrorizmus elleni küzdelem nevében – az eddigiekben miként működtek együtt az önkényuralmi rendszerek elnyomó államapparátusával; ennek kapcsán úgy véli, hogy az újonnan felülvizsgált európai szomszédsági politikának erőteljesen támogatnia kell a biztonsági ágazat reformját, amelynek pedig gondoskodnia kell a hírszerzési és bűnüldözési feladatkörök világos szétválasztásáról; felszólítja az EKSZ-t, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy erősítse meg a kínzás megelőzésére létrehozott bizottsággal, valamint az Európa Tanács egyéb vonatkozó mechanizmusaival folytatott együttműködést a terrorizmus elleni segítségnyújtási projektek harmadik országok bevonásával történő megtervezése és végrehajtása során, valamint a harmadik országokkal folytatott, terrorizmus elleni párbeszéd minden formájának keretében;
47. felszólítja Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság kormányát, hogy tisztázza a

felelősséget, és biztosítsa az elszámoltathatóságot Khaled el-Masri – a jelek szerint személyazonosságának téves megítélése miatt történt – elrablásával kapcsolatban, ami illegális fogva tartásához és feltételezhetően megkínzásához vezetett; sajnálja, hogy a szkopjei ügyészség tétlen maradt, és nem indított büntetőjogi vizsgálatot El-Masri úr panaszának ügyében; megjegyzi, hogy az ügy az Emberi Jogok Európai Bíróságához került, és a Nagytanács első meghallgatására 2012. május 16-án került sor; úgy véli, hogy a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság kormányának ez ügyben tanúsított feltételezett magatartása összeegyeztethetetlen az alapvető jogokkal és a jogállamisággal – vagyis azon elvekkel, amelyekre az Unió épül –, ezért e vádakát a Bizottságnak kellő időben fel kell vetnie Macedónia uniós csatlakozási folyamatának keretében;

48. felszólítja a NATO-t és az Egyesült Államok hatóságait, hogy folytassanak saját vizsgálatokat, szorosan működjenek együtt az EU-val és a tagállamokkal az e kérdésekre vonatkozó parlamenti vagy igazságügyi vizsgálataik tekintetében¹, és adott esetben adjanak azonnali választ a kölcsönös jogsegélykérelmekre, hozzák nyilvánosságra a rendkívüli kiadatási programokra és más, az emberi jogokat és az alapvető szabadságjogokat megsértő gyakorlatokra vonatkozó információkat, és a gyanúsítottak jogi képviselőit lássák el minden olyan információval, amelyre védenekik képviseletéhez szükségük van. felszólít annak megerősítésére, hogy valamennyi NATO-megállapodás, valamint a NATO és az EU közötti és más transzatlanti megállapodások is tiszteletben tartják az alapvető jogokat;
49. tisztelettel adózik az Egyesült Államok arra irányuló civil társadalmi kezdeményezései előtt, hogy 2010-ben független, pártközi munkacsoportot hoztak létre annak érdekében, hogy megvizsgálják az Egyesült Államok kormányának a „terroristagyanús személyek” elfogásával, fogva tartásával és eljárás alá vonásával, valamint amerikai fogságban tartásával kapcsolatos politikáját és intézkedéseit Clinton, Bush és Obama elnök hivatali ideje alatt;
50. felszólítja az Egyesült Államokat, hogy a transzatlanti partnerség alapvető jelentőségére és az Egyesült Államok e téren játszott vezető szerepére tekintettel az általa elkövetett minden visszaélés tekintetében végezzen teljes körű vizsgálatot és biztosítsa az elszámoltathatóságot, biztosítsa, hogy a joghézagok felszámolása révén teljes körűen betartja a vonatkozó hazai és nemzetközi jogszabályokat, vessen véget a katonai eljárásoknak, alkalmazza teljes körűen a büntetőjogot a terrorizmussal gyanúsított személyekre, valamint állítsa vissza a fogva tartások felülvizsgálatát és a habeas corpus, a jogszerű eljárást, a kínzásmentességet és a külföldi és egyesült államokbeli állampolgárok közötti megkülönböztetésmentességet;
51. felszólítja Barack Obama elnököt, hogy tegyen eleget a Guantánamói börtön bezárására vonatkozó 2009 januári fogadalmának, és tegye lehetővé a vád alá nem helyezett fogvatartottak származási országukba vagy más biztonságos országba való mihamarabbi visszatérését; felszólítja továbbá arra, hogy független és pártatlan bíróság által vezetett tisztességes és nyilvános tárgyalások keretében késedelem nélkül folytasson le eljárást a Guantánamóban lévő azon fogvatartottak esetében, akikkel szemben elegendő elfogadható bizonyíték áll rendelkezésre, és elítélésük esetén a szabadságvesztés-büntetés

¹ Lásd többek között a fent említett 2011. június 9-i parlamenti állásfoglalást.

végrehajtására az Egyesült Államokban kerüljön sor az alkalmazandó nemzetközi előírásoknak és elveknek megfelelően; kéri továbbá a Guantánamóban elkövetett emberi jogi visszaélések kivizsgálását és a felelősség megállapítását;

52. felszólít arra, hogy minden olyan fogvatartott, akit nem helyeznek vád alá, de aki a származási országában rá váró kínzás vagy üldözés valós veszélye miatt nem telepíthető haza, humanitárius védelem mellett letelepedhessen az Egyesült Államokban és kapjon jóvátételt¹; arra sürgeti továbbá az uniós tagállamokat is, hogy legyenek hajlandók befogadni a korábban Guantánamóban fogva tartott személyeket;
53. felszólítja az egyesült államokbeli hatóságokat, hogy semmisítsék meg a vádemelés vagy bírósági tárgyalás nélküli, határozatlan idejű fogva tartásra vonatkozó, az NDAA értelmében fennálló hatáskört;
54. felkéri a Küldöttségi Elnökök Értekezletét annak biztosítására, hogy parlamenti párbeszédet kezdeményeznek az alapvető jogok védelméről a terrorizmus elleni küzdelem során, a világ országainak a terrorizmus elleni küzdelemmel összefüggő titkos fogva tartással kapcsolatos gyakorlatairól szóló közös ENSZ-tanulmány és az azt nyomomon követő tanulmányok megállapításai, valamint az ENSZ azon gyűjteményének megállapításai alapján, amely olyan jogi és intézményi keretekhez és intézkedésekhez fűződő bevált gyakorlatokat ismertet, amelyek a terrorizmus elleni harc során a hírszerző ügynökségek részéről biztosítják az emberi jogok tiszteletben tartását, az ügynökségek felügyeletét is ideértve;
55. vállalja, hogy a nemzeti parlamentekkel – az illetékes nemzeti hatóságok, uniós intézmények és hivatalok jelenlétében – tartandó következő együttes parlamenti ülést a parlamenteknek a CIA-programmal összefüggő emberi jogi visszaélésekre vonatkozó elszámoltathatóság biztosításával kapcsolatos szerepe felülvizsgálatának, valamint a hírszerző szolgálatok ellenőrzéséért felelős nemzeti felügyeleti szervek közötti szilárd együttműködés és rendszeres információcsere ösztönzésének szenteli;
56. eltökélt szándéka, hogy továbbra is teljesíti az ideiglenes bizottság által az EUSZ 2., 6. és 7. cikke alapján adott megbízást; utasítja az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságát, valamint az Emberi Jogi Albizottságot, hogy ezen állásfoglalásának elfogadásától számított egy év elteltével a Parlament plenáris ülésén vitassa meg a témát; elengedhetetlennek tartja annak vizsgálatát, hogy eddig milyen mértékben követték az Európai Parlament által elfogadott ajánlásokat, valamint annak elemzését, hogy adott esetben ezeket miért hagyták figyelmen kívül;
57. kéri a Tanácsot, a Bizottságot, az európai ombudsmant, a tagállamok, a tagjelölt államok és a társult országok kormányait és parlamentjeit, az Európa Tanácsot, a NATO-t, az Egyesült Nemzetek Szervezetét és az Egyesült Államok kormányát és kongresszusa két házát, hogy folyamatosan tájékoztassák a Parlamentet a jelentés tárgykörébe tartozó területeken végbemenő minden fejleményről;
58. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az európai ombudsmannak, a tagállamok, a tagjelölt államok és a társult országok

¹ A fent említett 2009. február 4-i parlamenti állásfoglalás (3) bekezdése.

kormányainak és parlamentjeinek, az Európa Tanácsnak, a NATO-nak, az Egyesült Nemzetek Szervezetének és az Egyesült Államok kormányának és kongresszusa két házának.

6.7.2012

VÉLEMÉNY A KÜLÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság részére

az európai országokban a foglyok CIA általi állítólagos szállításáról és illegális fogva tartásáról: az Európai Parlament TDIP Bizottsága által készített jelentés nyomon követése (2012/2033(INI))

Előadó: Sarah Ludford (*)

(*) Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 50. cikke

JAVASLATOK

A Külügyi Bizottság felhívja az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- A. mivel az Európai Unió belső politikáit és külső dimenzióját tekintve egyaránt a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok, valamint az emberi méltóság és a nemzetközi jog tiszteletben tartása iránti elkötelezettségen alapul; mivel az Unió emberi jogok iránti elkötelezettségének – amelyet az Európai Unió Alapjogi Chartájának hatálybalépése, valamint az emberi jogok európai egyezményéhez történő csatlakozás folyamata is megerősített – valamennyi szakpolitikai területen érvényesülnie kell annak érdekében, hogy az EU emberi jogi politikája hatékonyá és hitelessé válhasson;
- B. mivel az Unió közös kül- és biztonságpolitikáját szabályozó eszközök magukban foglalják az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát és két opcionális jegyzőkönyvét, továbbá a kínzás elleni egyezményt és opcionális jegyzőkönyvét, az emberi jogok európai egyezményét, az Európai Unió Alapjogi Chartáját, valamint a kínzás és az embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód megelőzéséről szóló európai egyezményt, amelyek nemcsak teljes mértékben tiltják a kínzást, hanem egyúttal köteleznek a kínzásra vonatkozó állítások kivizsgálására, valamint jogorvoslat és jóvátétel biztosítására; mivel az Unió kínzással kapcsolatos iránymutatásai meghatározzák az Unió azon erőfeszítéseinek keretét, amelyek „a kínzás és a rossz bánásmód megelőzésére és felszámolására irányulnak a világ valamennyi részében”;

- C. mivel a titkos fogva tartás, amely az erőszakos eltüntetés egyik formája, emberiesség elleni bűncselekménynek minősülhet, amennyiben azt széles körben vagy módszeresen gyakorolják; mivel a szükségállapot és a terrorizmus elleni küzdelem a titkos fogva tartást támogató környezetet biztosít;
- D. mivel a nemzetközi jog előmozdítása és az emberi jogok tiszteletben tartása érdekében valamennyi társulási, kereskedelmi és együttműködési megállapodás tartalmaz emberi jogi záradékot, és mivel az Unió az emberi jogokra vonatkozó iránymutatások alapján – amelyek a halálbüntetés és a kínzás elleni küzdelmet is magukban foglalják – politikai párbeszédet folytat harmadik országokkal; mivel a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdításának finanszírozási eszköze keretében az Unió támogatja azokat a civil társadalmi szervezeteket, amelyek küzdenek a kínzás ellen és támogatják a kínzás áldozatainak rehabilitálását;
- E. mivel a világ országainak a terrorizmus elleni küzdelemmel összefüggő titkos fogva tartással kapcsolatos gyakorlatairól szóló közös ENSZ-tanulmány (A/HRC/13/42) – amelyet az emberi jogoknak és alapvető szabadságjogoknak a terrorizmus elleni küzdelem vonatkozásában való előmozdításával és védelmével foglalkozó különmegbízott, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetés és bánásmód kérdésével foglalkozó különmegbízott, az önkényes fogva tartással foglalkozó munkacsoport, valamint az erőszakos eltüntetésekkel és nem önkéntes eltűnésekkel foglalkozó munkacsoport dolgozott ki – részletesen ismertette a CIA programjának keretében uniós tagállamok területén működtetett titkos fogva tartási létesítményeket, ezt követően pedig levelet küldtek a tagállamoknak, amelyben további tájékoztatást kértek tőlük a különjárásokról szóló tájékoztató jelentésekben – többek között a 2012. február 23-i jelentésben (A/HRC/19/44) – részletezettek szerint;
- F. mivel az Unió és az Egyesült Államok közötti kapcsolatok a demokrácia, a jogállamiság és az alapvető jogok közös értékein alapuló, számos területen fennálló erős partnerségen és együttműködésen nyugszanak; mivel a 2001. szeptember 11-i terrortámadások óta az Unió és az Egyesült Államok – különösen a terrorizmus elleni fellépésről szóló 2010. június 3-i közös nyilatkozattal – megerősítették a terrorizmus elleni küzdelem iránti elkötelezettségüket, mivel ugyanakkor biztosítani kell a kinyilvánított kötelezettségvállalások gyakorlati teljesítését, valamint az Unió és az Egyesült Államok terrorizmus elleni küzdelemmel kapcsolatos politikai közötti eltérések áthidalását;
- G. mivel az Egyesült Államok hatóságai 2011 decemberében elfogadták a nemzeti védelmi felhatalmazási törvényt (NDAA), amely jogszabályba foglalja az Egyesült Államokon belül terrorista tevékenységekben való részvétellel gyanúsított személyek határozatlan idejű fogva tartását, és aláírta a jogszerű és jogszerű eljáráshoz való jogot; mivel az NDAA hatályát jogi úton megtámadták;
- H. mivel Obama elnök 2009. január 22-én három egymást követő végrehajtási rendeletet írt alá, amelyekben betiltotta a kihallgatások során alkalmazott kínzást, ügynökségeken átívelő munkacsoportot hozott létre a fogva tartási politikák és eljárások módszeres felülvizsgálatára, valamint elrendelte a guantánamói tábor bezárását;
- I. mivel azonban az Egyesült Államok Kongresszusán belüli erőteljes ellenkezés miatt a guantánamói tábor bezárása még várat magára; mivel a tábor bezárásának meggyorsítása

érdekében az Egyesült Államok felkérte az uniós tagállamokat a guantánamói fogvatartottak befogadására; mivel az ENSZ emberi jogi főbiztosa mélyszégyen csalódottságának adott hangot a guantánamói tábor bezárásának elmulasztása, valamint az önkényes fogva tartás rendszerének megszüntetése miatt;

- J. mivel a guantánamói fogvatartottakat továbbra is hadbíró elé állítják, miután az Egyesült Államok elnöke 2011. március 7-én azon végrehajtási rendelet aláírása mellett döntött, amely feloldotta az új hadbíró tárgyalások két évre szóló befagyasztását, továbbá aláírta a 2012. január 7-i törvényt, amely megtiltotta, hogy a guantánamói fogvatartottakat bírósági tárgyalás céljából az Egyesült Államokba szállítsák;
- K. mivel az Európai Parlament több ízben is felszólított arra, hogy a terrorizmus elleni küzdelem során teljes mértékben tartsák tiszteletben az emberi méltóságot, az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat, többek között a szóban forgó területen folytatott nemzetközi együttműködés keretében is, az emberi jogok európai egyezménye, az Európai Unió Alapjogi Chartája, valamint a nemzeti alkotmányok és alapjogi törvények alapján, e felhívását pedig legutóbb az EU terrorizmusellenes politikájáról szóló jelentésében is megismételte, amelyben azt is kifejtette, hogy az emberi jogok tiszteletben tartása előfeltétel az említett politika hatékonyságának biztosításához;
- L. mivel jóllehet az EU tanúbizonyosságot tett a kínzásban való összejárás elkerülése iránti elkötelezettségéről a legutóbb 2011 decemberében módosított¹ 1236/2005/EK tanácsi rendelet² révén – amely tiltja az olyan áruk kivitelét és behozatalát, amelyeknek a halálbüntetésen vagy kínzáson és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódon vagy büntetésen kívül nincs más felhasználási formája –, még sok tennivaló maradt a kérdés átfogó lefedésének biztosítása érdekében;
- M. mivel az a gyakorlat, miszerint kizárólag diplomáciai biztosítékokra hagyatkoznak a személyek olyan országba való kiadatásának vagy kitoloncolásának engedélyezésekor, amelynek esetében alapos okkal feltételezhető, hogy az egyéneket kínzás vagy bántalmazás veszélye fenyegeti, nem egyeztethető össze a kínzásnak a nemzetközi jog, az uniós jog, valamint a nemzeti alkotmányok és a tagállami jogszabályok szerinti teljes körű tilalmával³;
- N. mivel az Európai Parlament több ízben és határozottan elítélte az olyan illegális gyakorlatokat, mint például a „rendkívüli kiadatás”, az erőszakos elhurcolás, az eljárás nélküli fogva tartás, az eltűnések, a titkos börtönök és a kínzás, és teljes körű kivizsgálást kért az egyesült államokbeli hatóságokkal – különösen a CIA-val – együttműködő egyes tagállamok Unió területén megvalósuló részvételének állítólagos fokával kapcsolatban;
- O. mivel az Unió területén elkövetett jogellenes cselekedetek a NATO többoldalú megállapodásai vagy kétoldalú egyezményei keretében valósulhattak meg;
1. emlékeztet arra, hogy a terrorizmus elleni stratégiák kizárólag akkor lehetnek hatékonyak,

¹ HL L 338., 2011.12.21., 31 o.

² HL L 200., 2005.7.30., 1 o.

³ Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 5. cikke, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 7. cikke, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény (EJEE) 3. cikke és a kapcsolódó ítélkezési gyakorlat, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 4. cikke.

ha azokat az emberi jogi kötelezettségekkel és különösen a tisztességes eljáráshoz való joggal szigorú összhangban hajtják végre;

2. ismételten elítéli az emberi jogok tiszteletben tartásával kapcsolatos hazai és nemzetközi jogszabályok értelmében egyaránt tiltott rendkívüli kiadatási gyakorlatokat, a titkos börtönöket és a kínzást, amelyek sértik többek között a szabadsághoz, a biztonsághoz, az emberhez méltó bánásmóddhoz, a kínzásmentességhez, a visszaküldés tilalmához, az ártatlanság védelméhez, a tisztességes eljáráshoz, a jogi tanácsadáshoz és a törvény előtti egyenlő védelemhez való jogot;
3. alapvető fontosságúnak tartja, hogy a terrorizmus elleni küzdelem terén az Unió elítélje a visszaélésszerű gyakorlatokat, ideértve a területén elkövetett ilyen gyakorlatokat is, és így az Unió mellett, hogy az értékeihez méltón jár el, hitelesen védelmezze ezen értékeket külső partnerségi kapcsolataiban;
4. megismétli, hogy a megállapodások emberi jogi záradékának teljes körű alkalmazása alapvető fontosságú az Európai Unió és tagállamai, valamint a harmadik országok között ápoltságokban, és úgy véli, elérkezett az idő annak átgondolására, hogy miként működtek eddig együtt európai kormányok – a terrorizmus elleni küzdelem nevében – az önkényuralmi rendszerek elnyomó államapparátusával; e tekintetben úgy véli, hogy az újonnan felülvizsgált európai szomszédságpolitikának erőteljesen támogatnia kell a biztonsági ágazat reformját, amelynek pedig gondoskodnia kell a hírszerzési és bűnüldözési feladatkörök világos szétválasztásáról; felszólítja az EKSZ-t, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy fokozza a kínzás megelőzésére létrehozott bizottsággal, valamint az Európa Tanács egyéb vonatkozó mechanizmusaival folytatott együttműködést a terrorizmus elleni segítségnyújtási projektek harmadik országok bevonásával történő megtervezése és végrehajtása során, valamint a harmadik országokkal folytatott, terrorizmus elleni párbeszéd minden formájának tekintetében;
5. megismétli a hitelt érdemlő állítások által érintett valamennyi államra vonatkozó – a nemzetközi jog és különösen a kínzás elleni egyezmény 12. cikke szerinti – azon felhívását, hogy tegyenek meg mindent az állítások szükséges tisztázása érdekében, és amennyiben a gyanú továbbra is fennáll, folytassanak mélyreható vizsgálatokat és nyomozást az állítólagos rendkívüli kiadásokkal, titkos börtönökkel, kínzással és más súlyos emberi jogi jogsértésekkel kapcsolatban az igazság kimondása, valamint szükség esetén a felelősök azonosítása, az elszámoltathatóság biztosítása és a büntetlenség elkerülése érdekében, beleértve azt is, hogy büntetőjogi felelősségük bizonyítottsága esetén igazságszolgáltatás elé állítják az egyes személyeket; ezzel összefüggésben felszólítja az alelnököt/főképviselet és az uniós tagállamokat, hogy hozzanak meg minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy biztosítsák a világ országainak a terrorizmus elleni küzdelemmel összefüggő titkos fogva tartással kapcsolatos gyakorlatairól szóló közös ENSZ-tanulmány megfelelő nyomon követését, különös tekintettel a tanulmányt követően a különleges mandátummal rendelkezők által 2011. október 21-én 59 államhoz intézett levélre, amelyben felkérlik az egyes kormányokat, hogy nyújtsanak naprakész tájékoztatást a szóban forgó tanulmányban foglalt ajánlások végrehajtásáról;
6. arra sűrgeti a NATO-t és az Egyesült Államok hatóságait, hogy folytassanak saját vizsgálatokat, szorosan működjenek együtt az Unióval és a tagállamokkal az e kérdésekre

vonatkozó parlamenti vagy igazságügyi vizsgálataik tekintetében¹ – többek között azáltal, hogy adott esetben gyorsan válaszolnak a kölcsönös jogsegélyre irányuló felkérésekre –, hozzák nyilvánosságra a rendkívüli kiadatási programokra és egyéb, az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat sértő gyakorlatokra vonatkozó információkat, a gyanúsítottak jogi képviselőit pedig lássák el mindazon információkkal, amelyekre védenekik képviseletéhez szükségük van; kéri annak megerősítését, hogy az összes NATO-megállapodás, valamint a NATO és az EU közötti és más transzatlanti megállapodások is megfelelnek az alapvető jogoknak;

7. tisztelettel adózik az USA arra irányuló civil társadalmi kezdeményezései előtt, hogy 2010-ben független kétpárti munkacsoportot hoztak létre annak érdekében, hogy megvizsgálják az USA kormányának a „terroristagyánús személyek” elfogásával, fogva tartásával és eljárás alá vonásával, valamint amerikai fogságban tartásával kapcsolatos politikáját és intézkedéseit Clinton, Bush és Obama elnök hivatali ideje alatt;
8. felszólítja az illetékes hatóságokat, hogy a nemzetközi hírszerzési együttműködéssel kapcsolatban ne hivatkozzanak az államtitokra az elszámoltathatóság és a jogorvoslat megakadályozása érdekében, és kitarthat emellett, hogy kizárólag valódi nemzetbiztonsági indokok igazolhatják a titkosságot, amelyet minden esetben felülírnak az eltérést lehetővé nem tévő alapvető jogokkal kapcsolatos kötelezettségek, így a kínzás teljes tilalma;
9. felszólítja az Uniót saját nemzetközi kötelezettségeinek teljes mértékű betartására és az uniós szakpolitikák és külpolitikai eszközök, így a kínzással kapcsolatos iránymutatások és az emberi jogi párbeszéd teljes mértékű végrehajtására, mivel így határozottabb helyzetből szólíthatna fel az általa aláírt valamennyi nemzetközi megállapodás emberi jogi záradékainak szigorú végrehajtására és arra, hogy fő szövetségesei, így az Egyesült Államok is, tartsák tiszteletben saját hazai jogszabályaikat és a nemzetközi jogot;
10. emlékeztet arra, hogy a kínzás elleni egyezmény fakultatív jegyzőkönyve olyan ellenőrző rendszerek kialakítását írja elő, amelyek hatálya a szabadságtól való megfosztás valamennyi helyzetére kiterjed, és kitarthat emellett, hogy e nemzetközi eszköz tiszteletben tartása növeli a védelmet; határozottan ösztönzi az uniós partnerországokat, hogy ratifikálják a fakultatív jegyzőkönyvet, továbbá hozzanak létre olyan független nemzeti megelőző mechanizmusokat, amelyek összhangban állnak a párizsi elvekkel, és ratifikálják a minden egyén erőszakos eltüntetéssel szembeni védelméről szóló nemzetközi egyezményt;
11. felszólítja Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság kormányát, hogy tisztázza a felelősséget és biztosítsa az elszámoltathatóságot Háled el-Maszri – valószínűsíthetően személyazonosságának téves megítélése miatti – erőszakos elhurcolásával kapcsolatban, amely Háled el-Maszri illegális fogva tartásához és állítólagos megkínzásához vezetett; kifogásolja, hogy a szkopjei ügyészség tétlen maradt, és nem indított büntetőjogi vizsgálatot el-Maszri úr panaszának ügyében; megjegyzi, hogy az ügy az Emberi Jogok Európai Bíróságához került, és a Nagytanács első meghallgatására 2012. május 16-án került sor; úgy véli, hogy Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság kormányának ezen ügyben tanúsított állítólagos magatartása nem egyeztethető össze az EU alapelveit jelentő

¹ Lásd többek között az Európai Parlament „Guantánamo: egy küszöbön álló, halálbüntetésre vonatkozó döntés” című, 2011. június 9-i állásfoglalását (P7_TA(2011)0271).

alapvető jogokkal és a jogállamisággal, és ezért ezt a Bizottságnak megfelelően fel kell vetnie Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság uniós csatlakozási folyamatának keretében;

12. különösen aggasztónak találja egy egyesült államokbeli katonai bizottság Abd al-Rahim al-Nasirival kapcsolatban lefolytatott eljárását, aki elítélése esetén akár halálbüntetést is kaphat; felszólítja az Egyesült Államok hatóságait, hogy zárják ki a halálbüntetés kiszabásának lehetőségét al-Nasiri úr esetében, és megismétli a halálbüntetéssel kapcsolatban régóta fennálló, minden esetben és minden körülmények között elutasító véleményét; megjegyzi, hogy al-Nasiri úr ügyét 2011. május 6. óta az Emberi Jogok Európai Bírósága vizsgálja; felszólítja mindazon országok hatóságait, ahol al-Nasiri urat fogva tartották, hogy minden rendelkezésre álló eszközt használjanak fel annak biztosítására, hogy ne vessenek ki halálbüntetést al-Nasiri úrra; arra sürgeti az alelnököt/főképviseletet, hogy al-Nasiri úr ügyét kiemelt kérdésként vesse fel az Egyesült Államok előtt, alkalmazva a halálbüntetésről szóló uniós iránymutatásokat;
13. ismét megerősíti, hogy a terrorizmus elleni nemzetközi küzdelem és az ezzel kapcsolatos kétoldalú vagy többoldalú nemzetközi együttműködés, beleértve a NATO keretében folytatott vagy a hírszerzési és biztonsági szolgálatok közötti együttműködést is, kizárólag az emberi jogok és az alapvető szabadságok teljes mértékű tiszteletben tartása, valamint megfelelő demokratikus és igazságügyi felügyelet mellett folytatható; felszólítja az uniós tagállamokat, a Bizottságot, az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ) és a Tanácsot ezen elvek külkapcsolatokban való alkalmazásának biztosítására, és kitarat emellett, hogy az említett szereplőknek valamennyi új – különösen a hírszerzési együttműködésre és az információcserére vonatkozó – megállapodás megkötése előtt el kell végezniük a partnereikre vonatkozó, emberi jogokkal kapcsolatos adataik részletes értékelését, és amennyiben partnereik nem tartják tiszteletben az emberi jogokat, felül kell vizsgálniuk a meglévő megállapodásokat, továbbá az ilyen értékelések és felülvizsgálatok következtetéseiről tájékoztatniuk kell az Európai Parlamentet;
14. megismétli a Tanácshoz és a tagállamokhoz intézett, arra irányuló felhívását, hogy a nemzetbiztonságra nézve veszélyesnek ítélt személyek kiadatásának vagy kitoloncolásának alapjaként ne támaszkodjanak érvényesíthetetlen diplomáciai biztosítékokra, amikor fennáll annak tényleges kockázata, hogy az egyént kínzásnak vagy bántalmazásnak vetik alá vagy tárgyalásához így szerzett bizonyítékokat használnának fel;
15. arra sürgeti az illetékes hatóságokat, hogy biztosítsák egyrészt a hírszerzési és biztonsági szolgálatok, másrészt pedig a bűnüldözési hivatalok tevékenységei közötti szigorú különbségtételt, a „nemo iudex in sua causa” általános elve érvényesítésének garانتálása érdekében;
16. hangsúlyozza, hogy az EP ideiglenes bizottsága, amely az EP 2007. február 14-i és 2009. február 19-i állásfoglalásainak alapjául szolgáló vizsgálatot végezte, feltárta, hogy az uniós tagállamok légtérén áthaladó vagy azok területén leszálló polgári légi járművek engedélyezési és ellenőrzési eljárásai komoly hiányosságokat rejtenek, ezáltal pedig lehetőséget biztosítanak egyrészt arra, hogy azokkal a CIA a „rendkívüli kiadatások” során visszaéljen, másrészt pedig arra, hogy azokat a szervezett bűnözés szereplői – ideértve a terrorista hálózatokat is – könnyedén megkerüljék; egyúttal emlékeztet a közlekedés biztonsága és védelme terén fennálló közösségi hatáskörre, valamint az

Európai Parlament Bizottsághoz intézett ajánlására az uniós légtér, a repülőterek és a nem kereskedelmi légi közlekedés szabályozására és felügyeletére vonatkozóan; felhívja ezért az EU-t és tagállamait, hogy ne késleltessék tovább a nemzetközi polgári repülésről szóló egyezmény (a Chicagói Egyezmény) általuk történő végrehajtásának alapos felülvizsgálatát a légtéren átrepülő vagy a területükön leszálló polgári repülőgépek engedélyezése és ellenőrzése tekintetében, azzal a céllal, hogy növeljék a biztonságot, és módszeres ellenőrzéseket végezzenek, megkövetelve az utasok és a személyzet előzetes azonosítását, továbbá biztosítva, hogy az „állami járatként” besorolt járatok (amelyek nem tartoznak az egyezmény hatálya alá) megfelelő előzetes engedélyt kapjanak; egyúttal emlékeztet az Európai Parlament arra vonatkozó ajánlására, hogy a tagállamok hatékonyan hajtsák végre a légi járművek fedélzetén elkövetett bűncselekményekről és egyéb cselekményekről szóló Tokiói Egyezményt;

17. felkéri a Küldöttségi Elnökök Értekezletét annak biztosítására, hogy kezdődjenek parlamenti párbeszédok az alapvető jogok védelméről a terrorizmus elleni küzdelem során, a világ országainak a terrorizmus elleni küzdelemmel összefüggő titkos fogva tartással kapcsolatos gyakorlatairól szóló közös ENSZ-tanulmány megállapításai és azok nyomán követése, valamint az ENSZ azon jogi és intézményi keretekhez és intézkedésekhez fűződő bevált gyakorlatokat ismertető gyűjteményének megállapításai alapján, amelyek a terrorizmus elleni harc során a hírszerző ügynökségek részéről biztosítják az emberi jogok tiszteletben tartását, az ügynökségek felügyeletét is ideértve;
18. felszólítja az Egyesült Államokat, hogy a transzatlanti partnerség alapvető jelentőségére és az Egyesült Államok e téren játszott vezető szerepére tekintettel az általa elkövetett minden visszaélés tekintetében végezzen teljes körű vizsgálatot és biztosítsa az elszámoltathatóságot, a jogi fekete lyukak megszüntetése érdekében biztosítsa a vonatkozó hazai és nemzetközi jogszabályok teljes körű alkalmazását, vessen véget a katonai eljárásoknak, alkalmazza teljes körűen a büntetőjogot a terrorizmussal gyanúsított személyekre, valamint állítsa vissza a fogva tartások felülvizsgálatát és a habeus corpus, a jogszerű eljárást, a kínzásmentességet és a külföldi és egyesült államokbeli állampolgárok közötti megkülönböztetésmentességet;
19. felszólítja Obama elnököt, hogy tegyen eleget a Guantánamo bezárására vonatkozó 2009. januári ígéretének, és tegye lehetővé a vád alá nem helyezendő fogvatartottak származási országukba vagy más biztonságos országba való mihamarabbi visszatérését; felszólítja továbbá arra, hogy független és pártatlan bíróság által vezetett tisztességes és nyilvános tárgyalások keretében késedelem nélkül folytassanak le eljárást a Guantánamóban lévő azon fogvatartottak esetében, akikkel szemben elegendő elfogadható bizonyíték áll rendelkezésre, és elítélésük esetén a szabadságvesztés végrehajtására az Egyesült Államokban kerüljön sor az alkalmazandó nemzetközi előírásoknak és elveknek megfelelően; követeli továbbá a Guantánamóban elkövetett emberi jogi visszaélések kivizsgálását és a felelősség megállapítását;
20. felszólítja az Egyesült Államok hatóságait, hogy semmisítsék meg a vádemelés vagy bírósági tárgyalás nélküli, határozatlan idejű fogva tartásra vonatkozó, az NDAA értelmében fennálló hatáskört;
21. felszólítja az összes uniós tagállamot, hogy írják alá és ratifikálják a minden egyén

erőszakos eltüntetéssel szembeni védelméről szóló ENSZ-egyezményt;

22. felszólít arra, hogy minden olyan fogvatartott, akit nem helyeznek vád alá, de aki a származási országában rá váró kínzás vagy üldözés valós veszélye miatt nem telepíthető haza, humanitárius védelem mellett letelepedhessen az Egyesült Államokban és kapjon jóvátételt¹; továbbá arra sürgeti az uniós tagállamokat is, hogy legyenek hajlandók befogadni a korábban Guantánamóban fogva tartott személyeket;
23. felszólítja az Uniót annak biztosítására, hogy az uniós tagállamok, valamint a – különösen a Cotonoui Megállapodás szerinti – társult tagjai és partnerei, akik beleegyeztek egykori guantánamói fogvatartottak befogadásába, tényleges támogatásban részesítsék e személyeket életkörülményeik biztosítása, társadalmi integrációjuk elősegítése, orvosi kezelésük – lelki felépülésüket is ideértve –, a személyazonossági és úti okmányokhoz való hozzáférés, valamint a családtagokhoz való jog, illetve minden egyéb olyan alapvető jog gyakorlása tekintetében, amely a politikai menekült jogállásával rendelkező egyéneket megilleti.

¹ Lásd a guantánamói börtönben fogva tartottak visszatéréséről és újbóli letelepedéséről szóló, 2009. február 4-i európai parlamenti állásfoglalás 3. bekezdését (P6_TA (2009)0045).

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	5.7.2012
A zárószavazás eredménye	+: 60 -: 3 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Pino Arlacchi, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Andrzej Grzyb, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Hans-Gert Pötering, Libor Rouček, Tokia Saïfi, Nikolaos Salavrakos, György Schöpflin, Werner Schulz, Adrian Severin, Marek Siwiec, Geoffrey Van Orden, Kristian Vigenin, Sir Graham Watson, Boris Zala
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Charalampos Angourakis, Jean-Jacob Bicep, Véronique De Keyser, Andrew Duff, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Elisabeth Jeggle, Baroness Sarah Ludford, Carmen Romero López, Helmut Scholz, Indrek Tarand, Alejo Vidal-Quadras, Dominique Vlasto, Joachim Zeller
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Petru Constantin Luhan

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	10.7.2012
A zárószavazás eredménye	+ : 50 - : 2 0 : 5
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Jan Philipp Albrecht, Edit Bauer, Mario Borghezio, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Simon Busuttil, Philip Claeyns, Carlos Coelho, Ioan Enciu, Frank Engel, Cornelia Ernst, Monika Flašíková Beňová, Hélène Flautre, Kinga Gál, Kinga Göncz, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Livia Járóka, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Svetoslav Hristov Malinov, Véronique Mathieu, Anthea McIntyre, Louis Michel, Claude Moraes, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Renate Sommer, Rui Tavares, Nils Torvalds, Kyriacos Triantaphyllides, Wim van de Camp, Axel Voss, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Tatjana Ždanoka
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Elena Oana Antonescu, Michael Cashman, Anna Maria Corazza Bildt, Leonidas Donskis, Dimitrios Droutsas, Lorenzo Fontana, Mariya Gabriel, Monika Hohlmeier, Hubert Pirker, Raül Romeva i Rueda, Salvador Sedó i Alabart, Michèle Striffler
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Zita Gurmai, Nadja Hirsch, Elisabeth Jeggle